

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) č. 376/2014**ze dne 3. dubna 2014****o hlášení událostí v civilním letectví, analýze těchto hlášení a navazujících opatřeních a o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 996/2010 a zrušení směrnic Evropského parlamentu a Rady 2003/42/ES, nařízení Komise (ES) č. 1321/2007 a nařízení Komise (ES) č. 1330/2007****(Text s významem pro EHP)**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 100 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

po konzultaci s Výborem regionů,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) V Unii by měla být zajištěna všeobecně vysoká úroveň bezpečnosti civilního letectví a mělo by být vyvinuto veškeré úsilí ke snížení počtu nehod a incidentů s cílem zajistit důvěru veřejnosti v leteckou dopravu.
- (2) Počet smrtelných nehod v civilním letectví zůstal v posledním desetiletí prakticky nezměněn. Nicméně existují obavy, že se v příštích desetiletích počty nehod zvýší v důsledku nárůstu letecké dopravy a zvyšující se technické složitosti letadel.
- (3) Cílem nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 996/2010 ⁽³⁾ je předcházet nehodám usnadněním provádění rychlých a vysoce kvalitních šetření. Toto nařízení by do postupu šetření nehod a incidentů vedených vnitrostátními orgány pro šetření podle definice v nařízení (EU) č. 996/2010 nemělo zasahovat. V případě nehody či vážného incidentu se na oznámení události vztahuje nařízení (EU) č. 996/2010.
- (4) Stávající legislativní akty Unie, zejména nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 216/2008 ⁽⁴⁾ a prováděcí nařízení k němu, stanoví pro určité organizace povinnosti zavést systémy hlášení událostí v rámci jejich systémů řízení bezpečnosti. Dodržování nařízení (ES) č. 216/2008 a prováděcích nařízení k němu by nemělo zbavovat organizace povinnosti dodržovat toto nařízení. Stejně tak by dodržování tohoto nařízení nemělo zbavovat organizace povinnosti dodržovat nařízení (ES) č. 216/2008 a prováděcí nařízení k němu. To by však nemělo vést ke zřízení dvou paralelních systémů hlášení a nařízení (ES) č. 216/2008, jeho prováděcí nařízení a toto nařízení by se měly vzájemně doplňovat.
- (5) Z dosavadních zkušeností vyplývá, že v mnoha případech již před samotnou nehodou poukazuje na existenci bezpečnostních hrozeb řada událostí a jiných nedostatků. Bezpečnostní informace tak představují důležitý zdroj pro odhalování aktuálních nebo potenciálních bezpečnostních hrozeb. Ačkoli schopnost poučit se z nehody má zásadní význam, u čistě reaktivních systémů se ukázaly jejich meze, pokud jde o další zlepšování. Tyto reaktivní

⁽¹⁾ Úř. věst. C 198, 10.7.2013, s. 73.

⁽²⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 26. února 2014 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 14. března 2014.

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 996/2010 ze dne 20. října 2010 o šetření a prevenci nehod a incidentů v civilním letectví a o zrušení směrnice 94/56/ES (Úř. věst. L 295, 12.11.2010, s. 35).

⁽⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 216/2008 ze dne 20. února 2008 o společných pravidlech v oblasti civilního letectví a o zřízení Evropské agentury pro bezpečnost letectví, kterým se ruší směrnice Rady 91/670/EHS, nařízení (ES) č. 1592/2002 a směrnice 2004/36/ES (Úř. věst. L 79, 19.3.2008, s. 1).

systemy by tak měly být za účelem účinného zvýšení bezpečnosti civilního letectví doplněny systémy proaktivními, které využívají jiné typy bezpečnostních informací. Unie, její členské státy, Evropská agentura pro bezpečnost letectví (dále jen „agentura“) a organizace by měly přispívat ke zvýšení bezpečnosti civilního letectví zavedením proaktivnějších a empiricky důkladněji podložených bezpečnostních mechanismů zaměřených na předcházení vzniku nehod na základě analýzy všech relevantních bezpečnostních informací, včetně informací o událostech v civilním letectví.

- (6) S cílem zvýšit bezpečnost civilního letectví by měly být hlášeny, shromažďovány, ukládány, chráněny, vyměňovány, šířeny a analyzovány příslušné informace týkající se bezpečnosti civilního letectví, a na základě získaných informací by měla být přijímána vhodná bezpečnostní opatření. Tento proaktivní a empiricky podložený přístup by měly provádět příslušné orgány pro bezpečnost letectví členských států, organizace v rámci svých systémů řízení bezpečnosti a agentura.
- (7) Povinnosti organizací týkající se hlášení událostí by měly být přiměřené velikosti dotčené organizace a rozsahu její činnosti. Proto by mohly mít zejména menší organizace možnost rozhodnout o spojení či sloučení funkcí určitých pracovníků v rámci organizace souvisejících s hlášením událostí, o sdílení úkolů hlášení událostí s dalšími organizacemi stejné povahy či o tom, zda budou moci shromažďování, hodnocení, zpracování, analýzy a uchování údajů o událostech externě zajišťovat specializované subjekty schválené příslušnými orgány členských států. Takové subjekty by měly dodržovat zásady ochrany a důvěrnosti stanovené tímto nařízením. Organizace využívající outsourcing by si měla nad úkoly zajišťovanými externími subjekty zachovat patřičnou kontrolu a měla by za uplatňování požadavků podle tohoto nařízení nést konečnou odpovědnost.
- (8) Je třeba zajistit, aby události, které pro bezpečnost letectví představují významné riziko, byly hlášeny přímými účastníky z řad pracovníků v letectví. Systémy povinného podávání hlášení by měly být doplněny systémy dobrovolného podávání hlášení, přičemž oba typy systémů by měly jednotlivcům umožňovat hlášení informací o událostech souvisejících s bezpečností letectví. Systémy povinného i dobrovolného podávání hlášení by měly být zřízeny v rámci organizací, agentury a příslušných orgánů členských států. Shromážděné informace by měly být předány orgánu odpovědnému za příslušné sledování za účelem zvýšení bezpečnosti letectví. Tyto události s možným dopadem na bezpečnost by měly organizace analyzovat, a to s cílem identifikovat související bezpečnostní hrozby a v případě potřeby přijmout vhodná nápravná nebo preventivní opatření. Organizace by měly zaslat příslušnému orgánu členského státu nebo agentuře předběžné výsledky svých analýz a také konečné analýzy, pokud jsou v nich identifikována skutečná nebo potenciální rizika pro bezpečnost letectví. Příslušné orgány členských států a agentura by měly zavést podobné postupy pro události, o nichž byly informovány přímo, a měly by odpovídajícím způsobem sledovat hodnocení prováděná organizacemi, jakož i případná preventivní či nápravná opatření přijatá těmito organizacemi.
- (9) Osoby pracující nebo jinak činné v oblasti civilního letectví jsou svědky událostí, jež mají význam pro předcházení nehodám. Měly by mít proto k dispozici nástroje, které by jim umožnily tyto události hlásit, a současně by jim měla být zajištěna ochrana. Aby byli zaměstnanci k hlášením motivováni a aby mohli lépe docenit pozitivní dopad hlášení událostí na bezpečnost letectví, měli by být pravidelně informováni o opatřeních přijímaných v rámci systémů podávání hlášení událostí.
- (10) Hrozby a rizika spojená se složitými motorovými letadly se velmi liší od hrozeb a rizik spojených s jinými typy motorových letadel. Proto by se toto nařízení mělo sice vztahovat na celé odvětví letectví, avšak povinnosti z něj vyplývající by měly být přiměřené oblasti činnosti a složitosti různých typů letadel. Proto by se na informace o událostech týkající se jiných než složitých motorových letadel měly vztahovat zjednodušené oznamovací povinnosti, které jsou pro toto odvětví letectví vhodnější.
- (11) K zachycení doplňujících informací, které by mohly přispět ke zvýšení bezpečnosti letectví, by kromě systémů požadovaných tímto nařízením měl být podporován rozvoj dalších prostředků pro shromažďování bezpečnostních informací. Pokud již organizace mají zavedeny řádně fungující systémy shromažďování bezpečnostních informací, mělo by jim být umožněno je i nadále používat souběžně se systémy, jež mají být vytvořeny pro účely tohoto nařízení.
- (12) Orgány pro šetření a jakýkoli subjekt pověřený řízením bezpečnosti civilního letectví v rámci Unie by měly získat úplný přístup ke shromážděným údajům o událostech nebo k hlášením o událostech uchovávaným jejich členskými státy, aby mohly rozhodnout, které události vyžadují šetření, vyvozovat bezpečnostní ponaučení v zájmu bezpečnosti letectví a plnit své povinnosti dohledu.
- (13) Je zásadní mít k dispozici velmi kvalitní a úplné údaje, jelikož analýzy a trendy vycházející z nepřesných údajů mohou mít za následek zavádějící výsledky a mohou vést k tomu, že se úsilí soustřeďuje na nevhodné oblasti. Kromě toho mohou takové nepřesné údaje vést ke ztrátě důvěry v informace pocházející ze systémů hlášení událostí. Za účelem zajištění kvality hlášení o událostech a podpory jejich úplnosti by měla hlášení obsahovat určité minimální informace, které se mohou v závislosti na kategorii události lišit. Kromě toho by měly být

zavedeny postupy pro kontrolu kvality informací a pro předcházení nekonzistentnosti mezi hlášením o události a údaji o události, které byly předběžně získány. Rovněž by měly být za podpory Komise vytvořeny náležité pokyny, zejména v zájmu zajištění kvality údajů a v zájmu podpory jejich úplnosti, jakož i pro účely konzistentního a jednotného začleňování údajů do databází. Měly by být také pořádány semináře, organizované zejména Komisí, poskytující nezbytnou podporu.

- (14) Komise by měla vypracovat společný evropský systém klasifikace rizik zajišťující podporu při identifikaci nezbytných okamžitých opatření v reakci na jednotlivé události s vysokým bezpečnostním rizikem. Tento systém by měl rovněž umožnit identifikaci hlavních rizikových oblastí na základě analýzy souhrnných informací. Tento systém by měl napomoci příslušným subjektům při hodnocení událostí a při rozhodování o tom, kam nejlépe zaměřit své úsilí. Společný evropský systém klasifikace rizik by měl usnadnit integrovaný a harmonizovaný přístup k řízení rizik v celém evropském leteckém systému, a umožnit tak organizacím, členským státům, Komisi a agentuře, aby se zaměřily na úsilí o zlepšení bezpečnosti harmonizovaným způsobem.
- (15) Evropský systém klasifikace rizik by měl rovněž umožnit identifikaci hlavních rizikových oblastí v Unii na základě analýzy souhrnných informací z evropské perspektivy a podporovat činnosti Evropského programu pro bezpečnost letectví a Evropského plánu bezpečnosti letectví. K zajištění konzistentní a jednotné klasifikace rizik v členských státech by měla být zajištěna náležitá podpora ze strany Komise.
- (16) Za účelem usnadnění výměny informací by se měla hlášení o událostech uchovávat v databázích kompatibilních se systémem Evropského koordinačního centra pro systémy hlášení leteckých událostí (ECCAIRS) (software, který využívají všechny členské státy a evropská centrální evidence k uchovávání hlášení o událostech) a s taxonomií ADREP (taxonomie Mezinárodní organizace pro civilní letectví (dále jen „ICAO“), rovněž využívaná pro software ECCAIRS). Agentura a Komise by měly poskytovat technickou podporu umožňující interoperabilitu systémů.
- (17) Organizace by měly v jedné nebo více databázích uchovávat hlášení o událostech vyplývající z údajů o událostech shromážděných v rámci systémů povinných a podle okolností i dobrovolných hlášení událostí. Míra komplexnosti databáze by měla být přiměřená velikosti dotčené organizace nebo jejímu významu, pokud jde o cíle tohoto nařízení, a měla by obsahovat alespoň soubor údajů obsahující společná povinná datová pole a podle okolností i specifická datová pole.
- (18) Pokud je událostí dotčeno letadlo registrované v některém členském státě nebo provozované organizací usazenou v některém členském státě, měla by být tato událost hlášena i v případě, že k ní došlo mimo území uvedeného členského státu.
- (19) Informace o událostech by měly být v rámci Unie vyměňovány s cílem zlepšit zjišťování skutečných nebo potenciálních hrozeb. Tato výměna informací by měla členským státům rovněž umožnit přístup ke všem informacím o událostech, k nimž došlo na jejich území nebo v jejich vzdušném prostoru, ale které jsou hlášeny jinému členskému státu. Měla by agentuře rovněž umožnit získat přesné informace o událostech a přístup ke všem hlášením o událostech shromážděným v Unii, aby mohla v případě nutnosti přijmout nápravná opatření proti riziku zjištěnému v Unii. Tato výměna informací by měla příslušným orgánům členských států umožnit získávat přesné informace o událostech v jejich vzdušném prostoru a v případě nutnosti přijmout nápravná opatření proti riziku zjištěnému na jejich území.
- (20) Cílem výměny informací o událostech by především mělo být předcházení leteckým nehodám a incidentům. Tato výměna by neměla sloužit k určení viny nebo odpovědnosti ani ke stanovení referenčních hodnot, pokud jde o úroveň bezpečnosti.
- (21) Neefektivněji lze výměnu velkého množství bezpečnostních informací mezi všemi členskými státy, Komisí a agenturou zajistit prostřednictvím evropské centrální evidence, budou-li k ní mít členské státy, Komise a agentura plný přístup.
- (22) Veškeré informace související s bezpečností, které pocházejí z hlášení o událostech shromážděných v Unii, by měly být do evropské centrální evidence předávány včas. To by se mělo týkat shromažďování informací o incidentech, ale také informací o nehodách a vážných incidentech vyšetřovaných podle nařízení (EU) č. 996/2010.
- (23) Toto nařízení by se mělo vztahovat na informace o událostech uložené v databázích organizací, členských států nebo agentury.

- (24) Veškeré informace týkající se bezpečnosti obsažené v evropské centrální evidenci by měly být plně dostupné subjektům, které jsou pověřeny řízením bezpečnosti civilního letectví v rámci Unie, včetně agentury, a orgánům příslušným pro vyšetřování nehod a incidentů v Unii.
- (25) Zúčastněné osoby by měly mít možnost požádat o přístup k určitým informacím obsaženým v evropské centrální evidenci za předpokladu, že dodrží předpisy týkající se ochrany důvěrnosti těchto informací a anonymity osob, jichž se hlášení týká.
- (26) Jelikož jsou vnitrostátní kontaktní místa nejlépe obeznámena se zúčastněnými osobami, jež jsou usazeny v daném členském státě, mělo by se každé vnitrostátní kontaktní místo zabývat žádostmi od zúčastněných osob usazených na území tohoto členského státu. Komise by se měla zabývat žádostmi od zúčastněných osob ze třetích zemí a od mezinárodních organizací.
- (27) Informace obsažené v hlášení o události by měly být analyzovány a měla by být identifikována bezpečnostní rizika. Následně by měla být identifikována případná vhodná opatření na zvýšení bezpečnosti letectví, která by měla být včas provedena. Informace o analýze a návazných opatřeních ve vztahu k událostem by měly být šířeny v rámci organizací, příslušných orgánů členských států a agentury, jelikož poskytování zpětné vazby k nahlášeným událostem motivuje jednotlivce k tomu, aby události hlásili. Informace o analýze a návazných opatřeních ve vztahu k událostem by měly být v příslušných případech pokud možno sdělovány rovněž jednotlivcům, kteří události přímo hlásili příslušným orgánům členských států a agentuře. Tato zpětná vazba by měla být v souladu s předpisy o ochraně důvěrnosti a totožnosti osob podávajících hlášení a osob uvedených v hlášení o události podle tohoto nařízení.
- (28) Cílem tohoto nařízení by mělo být napomáhat členským státům, agentuře a organizacím při řízení rizik v oblasti bezpečnosti letectví. Pro systémy řízení bezpečnosti v rámci organizací jsou doplněním systémy řízení bezpečnosti členských států a agentury. Zatímco organizace se zaměřují na řízení bezpečnostních rizik souvisejících s jejich konkrétní činností, příslušné orgány členských států a agentura řídí bezpečnostní rizika pro systémy letectví členských států jako celku a celé Unie, přičemž se v každém dotčeném členském státě nebo na úrovni Unie zabývají společnými riziky v oblasti letecké bezpečnosti. Povinnosti agentury a příslušných orgánů členských států by neměly zbavit organizace jejich přímých povinností týkajících se řízení bezpečnosti přímo související s produkty a službami, které poskytují. Za tímto účelem by organizace měly shromažďovat a analyzovat informace o událostech, aby mohly identifikovat a omezovat hrozby související s jejich činností. Rovněž by měly hodnotit související bezpečnostní rizika a vyčlenit zdroje pro přijetí rychlých a vhodných opatření na snížení rizika. Celý proces by měl být sledován příslušným orgánem, který by měl v případě potřeby vyžadovat přijetí dalších opatření, aby bylo zajištěno řádné vyřešení bezpečnostních nedostatků. Příslušné orgány členských států a agentury by měly současně doplňovat systémy řízení bezpečnosti organizací na úrovni členských států a na celoevropské úrovni.
- (29) Členské státy by při určování opatření, která mají být zahrnuta do jejich státního programu pro bezpečnost a státního plánu bezpečnosti, a s cílem zajistit, aby tato opatření byla empiricky podložena, měly využívat informace získané z hlášení o událostech a z jejich analýz. Bezpečnostní programy a bezpečnostní plány členských států jsou na evropské úrovni doplněny Evropským programem pro bezpečnost letectví a Evropským plánem bezpečnosti letectví.
- (30) Jelikož cíle zvýšení bezpečnosti civilního letectví nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, protože systémy hlášení, které provozují členské státy izolovaně, jsou méně efektivní než koordinovaná síť s výměnou informací umožňující identifikaci možných bezpečnostních problémů a hlavních rizikových oblastí na úrovni Unie, měla by být analýza na vnitrostátní úrovni doplněna o analýzu a návazná opatření na úrovni Unie, aby bylo zajištěno lepší předcházení leteckým nehodám a incidentům. Tento úkol by na úrovni Unie měla provádět síť analytiků bezpečnosti letectví za koordinace s agenturou a Komisí. Síť analytiků bezpečnosti letectví by měla být oprávněna konsensuálně rozhodnout, že na svá zasedání přizve pozorovatele, včetně zaměstnanců z oboru či zástupců podniků.
- (31) Evropský program pro bezpečnost letectví a Evropský plán bezpečnosti letectví by měly činnost sítě analytiků bezpečnosti letectví využívat zejména k určení toho, které opatření je potřeba na úrovni Unie provést, a to na základě podložených faktů.
- (32) Veřejnosti by měly být poskytnuty obecné souhrnné informace o úrovni bezpečnosti letectví v členských státech a v Unii. Mělo by se jednat především o informace o trendech a analýzách vyplývajících ze zkušeností při uplatňování tohoto nařízení v členských státech, jakož i o souhrnné informace o obsahu evropské centrální evidence. Tyto informace o úrovni bezpečnosti lze poskytovat formou zveřejnění trendů, pokud jde o ukazatele výkonnosti v oblasti bezpečnosti (SPI).

- (33) Systém bezpečnosti civilního letectví je založen na zpětné vazbě a poučení z nehod a incidentů. Hlášení událostí a využití informací o událostech ke zvýšení bezpečnosti závisí na vztahu důvěry mezi osobou podávající hlášení a subjektem odpovědným za shromažďování a hodnocení těchto informací. To vyžaduje přísné uplatňování pravidel o ochraně důvěrnosti. Důvodem ochrany bezpečnostních informací před nepatřičným použitím a omezeného přístupu k evropské centrální evidenci pouze zúčastněným osobám, které se účastní zvyšování bezpečnosti civilního letectví, je zajistit trvalou dostupnost bezpečnostních informací, aby mohla být přijímána vhodná a včasná preventivní opatření a zvyšována bezpečnost letectví. V této souvislosti by citlivé bezpečnostní informace měly být vhodně chráněny a při jejich shromažďování by měla být chráněna jejich důvěrnost a jejich zdroje a zajištěna důvěra osob pracujících v civilním letectví v systému podávání hlášení událostí. Měla by být přijata vhodná opatření zajišťující, aby byla chráněna důvěrnost informací shromážděných prostřednictvím systémů hlášení událostí a aby byl omezen přístup k evropské centrální evidenci. Vnitrostátní pravidla týkající se volného přístupu k informacím by měla zohledňovat nezbytnou ochranu důvěrnosti těchto informací. Shromážděné informace by měly být přiměřeným způsobem chráněny před neoprávněným použitím či zveřejněním. Měly by být používány výlučně za účelem zachování nebo zvýšení bezpečnosti letectví a neměly by být použity k určení viny či odpovědnosti.
- (34) S cílem zajistit důvěru zaměstnanců či najatého personálu v systém podávání hlášení událostí organizace by informace vyplývající z hlášení o události měly být odpovídajícím způsobem chráněny a neměly by být používány pro jiné účely, než je zachování nebo zvýšení bezpečnosti letectví. K dosažení tohoto cíle by měly přispět zejména interní pravidla „spravedlivého posouzení“ přijaté organizacemi podle tohoto nařízení. Dalším účinným způsobem dosažení tohoto cíle může být omezení předávání osobních údajů či informací umožňujících zjištění totožnosti osoby podávající hlášení o události či jiných osob uvedených v hlášení o události tím, že budou odděleny útvary zpracovávající hlášení o událostech a jiné části organizace.
- (35) Osoba podávající hlášení podle tohoto nařízení nebo osoba, která je v hlášení o události uvedena, by měla být řádně chráněna. V této souvislosti by hlášení o událostech měla být anonymizována a osobní údaje o osobách podávajících hlášení a o osobách, které jsou v hlášení o události uvedeny, by neměly být ukládány do databází.
- (36) Systém civilního letectví by měl rovněž podporovat „kulturu bezpečnosti“ usnadňující spontánní hlášení událostí, a prosazovat tak zásadu „spravedlivého posouzení“. Zásada „spravedlivého posouzení“ tvoří základní prvek širší „kultury bezpečnosti“, která je základem stabilního systému řízení bezpečnosti. Prostředí podporující zásady „kultury bezpečnosti“ by nemělo bránit přijetí opatření nezbytných pro zachování nebo zvýšení úrovně bezpečnosti letectví.
- (37) Zásada „spravedlivého posouzení“ by měla dotčené osoby povzbuzovat, aby hlásily informace související s bezpečností. Neměla by je však zprošťovat jejich běžné odpovědnosti. V této souvislosti by zaměstnanci a najatý personál neměli být žádným způsobem postihováni na základě informací, které poskytli podle tohoto nařízení, kromě případů úmyslného pochybení nebo případů, kdy dojde ke zjevnému, zásadnímu a závažnému přehlížení očividného rizika a k závažnému nesplnění profesní povinnosti věnovat situaci takovou péči, jíž je za daných okolností zjevně zapotřebí, což způsobí předvídatelnou škodu na zdraví či na majetku nebo závažným způsobem sníží úroveň bezpečnosti letectví.
- (38) S cílem podpořit častější hlášení událostí by bylo vhodné chránit nejen osoby podávající hlášení, ale i osoby uvedené v dotčeném hlášení. Tato ochrana by však neměla zbavit tyto osoby jejich ohlašovací povinnosti podle tohoto nařízení. Zejména v případě, kdy je osoba uvedena v hlášení o události a sama má povinnost tutéž událost ohlásit, a záměrně tak neučiní, by měla této ochrany pozbýt a měly by jí být při uplatňování tohoto nařízení uloženy sankce.
- (39) Aniž je dotčeno vnitrostátní trestní právo a řádný výkon spravedlnosti, je důležité jasně stanovit míru, do jaké jsou osoba podávající hlášení události a další osoby uvedené v hlášení o události chráněny před újmou nebo stíháním.
- (40) Za účelem posílení důvěry osob v daný systém by zpracování hlášení o událostech mělo být upraveno tak, aby byla odpovídajícím způsobem chráněna důvěrná povaha totožnosti osoby podávající hlášení a dalších osob uvedených v hlášení o události s cílem podpořit uplatňování zásady „spravedlivého posouzení“. Cílem by mělo být v maximální míře umožnit zřízení nezávislého systému zpracování informací o událostech.

- (41) Významnou úlohu při identifikaci bezpečnostních hrozeb a bezpečnostních nedostatků plní zaměstnanci organizací, příslušných orgánů členských států a agentury, kteří jsou zapojeni do hodnocení, zpracování nebo analýzy informací o událostech. Ze zkušeností vyplývá, že při analýze událostí se znalostí okolností známých v návaznosti na určitou nehodu vede analýza k identifikaci rizik a nedostatků, jež by jinak nemusely být odhaleny. Je proto možné, že by osoby zapojené do hodnocení, zpracování nebo analýzy informací o událostech mohly mít obavy z potenciálních důsledků v podobě stíhání soudními orgány. Aniž je dotčeno vnitrostátní trestní právo a řádný výkon spravedlnosti, měly by se členské státy zdržet zahájení řízení vůči osobám, jež jsou v rámci příslušných orgánů členských států zapojeny do hodnocení, zpracování nebo analýzy informací o událostech, pokud jde o rozhodnutí přijatá těmito osobami v rámci jejich pracovních povinností, která se později při zpětném zkoumání ukázala jako chybná či neúčinná, avšak která v okamžiku přijetí a s ohledem na informace v té době dostupné byla přiměřená a adekvátní.
- (42) Zaměstnanci a najatý personál by měli mít možnost hlásit porušení zásad, které vymezují jejich ochranu, stanovených tímto nařízením a za hlášení takovýchto porušení by neměli být trestáni. Členské státy by měly definovat důsledky pro ty, kdo poruší zásady ochrany osoby podávající hlášení a dalších osob uvedených v hlášení o události, a měly by podle okolností přijmout nápravná opatření nebo sankce.
- (43) Je možné, že osoby budou od hlášení událostí odrazovány obavami z výpovědi ve vlastní neprospěch a z potenciálních důsledků v podobě stíhání soudními orgány. Cílů tohoto nařízení lze dosáhnout bez nepatřičného narušení systémů spravedlnosti členských států. Proto je vhodné stanovit, aby neúmyslné či nedbalostní porušení právních předpisů, na něž jsou orgány členských států upozorněny výhradně v důsledku hlášení podle tohoto nařízení, nevedlo k disciplinárnímu, správnímu ani soudnímu řízení, pokud příslušná vnitrostátní pravidla trestního práva nestanoví jinak. Právo třetích osob dát podnět k občanskoprávnímu řízení by však tímto zákazem nemělo být dotčeno a mělo by se řídit výhradně vnitrostátními právními předpisy.
- (44) S ohledem na budování prostředí „spravedlivého posouzení“ by členské státy měly mít i nadále možnost rozšířit zákaz použití hlášení o události jakožto důkazu proti osobám podávajícím hlášení ze správního a disciplinárního řízení i na řízení občanskoprávní či trestní.
- (45) Dále by měla být posílena spolupráce mezi orgány pro provozní bezpečnost a justičními orgány, jež by měla být formalizována prostřednictvím předem uzavřených ujednání, která by měla respektovat vyváženost různých dotčených veřejných zájmů a která by zejména měla upravovat přístup k hlášením o událostech uloženým ve vnitrostátních databázích a využití těchto hlášení.
- (46) Aby bylo možné podporovat větší odpovědnost svěřenou agentuře tímto nařízením, měly by jí být přiděleny dostatečné zdroje, aby byla schopna plnit dodatečné úkoly, jež jí jsou svěřeny.
- (47) Za účelem doplnění nebo pozměnění tohoto nařízení by na Komisi měla být přenesena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni. Při přípravě a vypracovávání aktů v přenesené pravomoci by Komise měla zajistit, aby byly příslušné dokumenty předány současně, včas a vhodným způsobem Evropskému parlamentu a Radě.
- (48) Při uplatňování tohoto nařízení by Komise měla konzultovat agenturu a síť analytiků bezpečnosti letectví uvedených v tomto nařízení.
- (49) Za účelem zajištění jednotných podmínek pro provádění tohoto nařízení by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011⁽¹⁾.
- (50) Při uplatňování tohoto nařízení by měla být plně respektována pravidla pro zpracování údajů a ochranu fyzických osob stanovená ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES⁽²⁾ a nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001⁽³⁾. Při uplatňování tohoto nařízení by měla být plně respektována pravidla pro přístup

(1) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

(2) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31).

(3) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1).

k údajům stanovená v nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001⁽¹⁾, kromě případů, kdy se jedná o šíření údajů a informací obsažených v evropské centrální evidenci, které jsou chráněny podle přísnějších pravidel stanovených v tomto nařízení.

- (51) Zejména by měly být uplatněny sankce vůči osobě, která v rozporu s tímto nařízením zneužije informace chráněné tímto nařízením, postihne osobu podávající hlášení nebo další osoby v hlášení o události uvedené s výjimkou případů stanovených tímto nařízením, nevytvoří prostředí vhodné k tomu, aby bylo umožněno shromažďování údajů o událostech, neanalyzuje shromážděné informace, nejedná s cílem řešit zjištěné reálné nebo potenciální bezpečnostní nedostatky nebo nesdílí informace shromážděné při uplatňování tohoto nařízení.
- (52) Jelikož cíle tohoto nařízení, totiž vytvoření společných pravidel v oblasti hlášení událostí v civilním letectví, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, ale spíše jej může být z důvodu jeho celoevropské působnosti lépe dosaženo na úrovni Unie, smí Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality podle uvedeného článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení uvedeného cíle.
- (53) Nařízení (EU) č. 996/2010 by proto mělo být změněno.
- (54) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/42/ES⁽²⁾, nařízení Komise (ES) č. 1321/2007⁽³⁾ a nařízení Komise (ES) č. 1330/2007⁽⁴⁾ by proto měly být zrušeny.
- (55) Evropský inspektor ochrany údajů byl konzultován v souladu s čl. 28 odst. 2 nařízení (ES) č. 45/2001 a dne 10. dubna 2013 vydal stanovisko k aspektům tohoto nařízení, jež se týkají ochrany údajů⁽⁵⁾,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Cíle

1. Cílem tohoto nařízení je zvýšení bezpečnosti letectví zajištěním toho, aby byly příslušné informace týkající se bezpečnosti civilního letectví hlášeny, shromažďovány, ukládány, chráněny, vyměňovány, rozšiřovány a analyzovány.

Toto nařízení zajišťuje:

- a) aby byla ve vhodných případech včas na základě analýzy získaných informací přijímána bezpečnostní opatření;
- b) byly neustále dostupné bezpečnostní informace na základě předpisů o ochraně důvěrnosti a o vhodném používání informací a na základě harmonizované a posílené ochrany osob podávajících hlášení a osob v hlášení o události uvedených;
- c) aby rizika v oblasti bezpečnosti letectví byla zkoumána a řešena na úrovni Unie i členských států.
2. Hlášení událostí slouží výhradně pro předcházení nehodám a incidentům, nikoli k určování viny a odpovědnosti.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (Úř. věst. L 145, 31.5.2001, s. 43).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/42/ES ze dne 13. června 2003 o hlášení událostí v civilním letectví (Úř. věst. L 167, 4.7.2003, s. 23).

⁽³⁾ Nařízení Komise (ES) č. 1321/2007 ze dne 12. listopadu 2007, kterým se stanoví prováděcí pravidla pro zařazování informací o událostech v civilním letectví, jejichž výměna proběhla v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2003/42/ES, do centrální evidencie (Úř. věst. L 294, 13.11.2007, s. 3).

⁽⁴⁾ Nařízení Komise (ES) č. 1330/2007 ze dne 24. září 2007, kterým se stanoví prováděcí pravidla pro šíření informací o událostech v civilním letectví zúčastněným osobám podle čl. 7 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/42/ES (Úř. věst. L 295, 14.11.2007, s. 7).

⁽⁵⁾ Úř. věst. C 358, 7.12.2013, s. 19.

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

- 1) „osobou podávající hlášení“ fyzická osoba podávající hlášení o události nebo o jiné informaci související s bezpečností podle tohoto nařízení;
- 2) „letadlem“ zařízení schopné vyvozovat síly nesoucí jej v atmosféře z reakcí vzduchu, které nejsou reakcemi vůči zemskému povrchu;
- 3) „incidentem“ incident ve smyslu nařízení (EU) č. 996/2010;
- 4) „vážným incidentem“ vážný incident ve smyslu nařízení (EU) č. 996/2010;
- 5) „nehodou“ nehoda ve smyslu nařízení (EU) č. 996/2010;
- 6) „anonymizovanou informací“ informace pocházející z hlášení o události, z níž byly odstraněny všechny osobní údaje, jako jsou jména či adresy fyzických osob;
- 7) „událostí“ jakákoliv událost s dopadem na bezpečnost, která ohrožuje nebo v případě, že není odstraněna nebo řešena, by mohla ohrozit letadlo, osoby na palubě nebo jiné osoby, a zahrnuje zejména nehody nebo vážné incidenty;
- 8) „organizací“ jakákoli organizace, která poskytuje letecké výrobky nebo která zaměstnává osoby, u nichž se požaduje hlášení událostí podle čl. 4 odst. 6, nebo smluvně zajišťuje či využívá jejich služby;
- 9) „anonymizací“ postup, v jehož rámci jsou z podaných hlášení o události odstraněny všechny osobní údaje, které se vztahují k osobě podávající hlášení a k osobám uvedeným v hlášení o události a veškeré podrobnosti, včetně názvu organizace či organizací podílejících se na události, které mohou odhalit totožnost osoby podávající hlášení či třetích osob nebo vést k odhalení těchto informací odvozením z hlášení o události;
- 10) „hrozbou“ okolnost či předmět, jež mohou způsobit úmrtí či zranění osob, poškození zařízení či konstrukce, ztrátu materiálu či omezení schopnosti osob plnit předepsanou funkci;
- 11) „orgánem pro šetření“ stálý vnitrostátní orgán pro šetření v civilním letectví provádějící šetření nebo dohled nad nimi ve smyslu článku 4 nařízení (EU) č. 996/2010;
- 12) „spravedlivým posouzením“ přístup, podle něž nejsou klíčoví pracovníci nebo jiné osoby trestáni za činnosti, opomenutí nebo přijatá rozhodnutí, která odpovídají jejich zkušenostem a výcviku, ale podle něž se netoleruje hrubá nedbalost, úmyslné přestupky a činy směřující k destrukci;
- 13) „kontaktním místem“:
 - a) příslušný orgán určený každým členským státem podle čl. 6 odst. 3, pokud žádost o informace podává zúčastněná osoba usazená v některém členském státě;
 - b) Komise, pokud žádost o informace podává zúčastněná osoba, která je usazená mimo Unii;
- 14) „zúčastněnou osobou“ jakákoli fyzická osoba, jakákoli právnická osoba nebo jakýkoli úřední subjekt bez ohledu na to, zda má vlastní právní subjektivitu, či nikoli, které jsou schopny se podílet na zvyšování bezpečnosti letectví tak, že mají přístup k informacím o událostech vyměňovaných mezi členskými státy, a které spadají do jedné z kategorií zúčastněných osob stanovených v příloze II;
- 15) „státním programem bezpečnosti“ integrovaný soubor právních předpisů a činností, jehož cílem je řízení bezpečnosti civilního letectví v členském státě;
- 16) „Evropským plánem bezpečnosti letectví“ posouzení bezpečnostních otázek a související akční plán na evropské úrovni;
- 17) „Evropským programem pro bezpečnost letectví“ integrovaný soubor předpisů na úrovni Unie spolu s činnostmi a procesy užívanými ke společnému řízení bezpečnosti civilního letectví na evropské úrovni;
- 18) „systémem řízení bezpečnosti“ systematický přístup k řízení bezpečnosti včetně nezbytných organizačních struktur, odpovědnosti, politik a postupů, včetně systému řízení, který se zabývá řízením bezpečnosti, ať již je nezávislý, nebo integrovaný do jiných systémů řízení organizace.

Článek 3

Předmět a oblast působnosti

1. Tímto nařízením se stanoví pravidla pro:
 - a) hlášení událostí, které ohrožují nebo které, pokud by nebyly napraveny nebo řešeny, by ohrozily letadlo, osoby na palubě, jakékoli další osoby, vybavení či instalaci s dopadem na provoz letadla, a poskytování příslušných informací souvisejících s bezpečností;
 - b) analyzování a navazující opatření ve vztahu k ohlášené události a informacím týkajícím se bezpečnosti;
 - c) ochranu pracovníků v letectví;
 - d) odpovídající využití shromážděných informací týkajících se bezpečnosti;
 - e) začlenění informací shromážděných do evropské centrální evidence, a pro
 - f) šíření anonymizovaných informací mezi zúčastněnými osobami, aby tak tyto osoby měly k dispozici informace, které potřebují ke zvýšení bezpečnosti letectví.
2. Toto nařízení se vztahuje na události a jiné informace související s bezpečností civilních letadel, s výjimkou letadel uvedených v příloze II nařízení (ES) č. 216/2008. Členské státy mohou rozhodnout o tom, že se toto nařízení bude rovněž vztahovat na události a jiné informace související s bezpečností letadel uvedených v příloze II uvedeného nařízení.

Článek 4

Povinné hlášení

1. Události, které mohou představovat významné riziko pro bezpečnost letectví a spadají do níže uvedených kategorií, hlásí osoby uvedené v odstavci 6 prostřednictvím systému povinného hlášení událostí podle tohoto článku:
 - a) události související s provozem letadla, jako jsou:
 - i) události související se srážkou,
 - ii) události související se vzletem a přistáním,
 - iii) události související s palivem,
 - iv) události během letu,
 - v) události související s komunikací,
 - vi) události související se zraněním, nouzovými stavy a jinými kritickými situacemi,
 - vii) události související se ztrátou zdravotní způsobilosti člena nebo členů posádky a jiné události související s posádkou,
 - viii) události související s povětrnostními podmínkami či bezpečností;
 - b) události související s technickými podmínkami, údržbou a opravou letadla, jako jsou:
 - i) konstrukční závady,
 - ii) poruchy systému,
 - iii) problémy při údržbě a opravě,
 - iv) problémy týkající se pohonu (včetně motorů, vrtulí a rotorových systémů) a problémy týkající se pomocné energetické jednotky;
 - c) události týkající se letových navigačních služeb a zařízení, jako jsou:
 - i) srážky, srážky, k nimž téměř došlo, nebo možné srážky,
 - ii) zvláštní události týkající se uspořádání letového provozu či letových navigačních služeb (ATM/ANS) a
 - iii) provozní události týkající se ATM/ANS;

- d) události související s letišti a pozemními službami, jako jsou:
- i) události související s letištními činnostmi a zařízeními,
 - ii) události související s odbavováním cestujících, zavazadel, pošty a nákladu a
 - iii) události související s pozemním odbavováním letadel a souvisejícími službami.
2. Každá organizace usazená v členském státě zřídí povinný systém podávání hlášení usnadňující shromažďování údajů o událostech uvedených v odstavci 1.
3. Každý členský stát zřídí povinný systém podávání hlášení usnadňující shromažďování údajů o událostech, včetně shromažďování údajů o událostech shromážděných organizacemi podle odstavce 2.
4. Evropská agentura pro bezpečnost letectví (dále jen „agentura“) zřídí povinný systém podávání hlášení usnadňující shromažďování údajů o událostech, včetně údajů o událostech shromážděných podle odstavce 2 organizacemi certifikovanými nebo schválenými agenturou.
5. Komise přijme prostřednictvím prováděcích aktů seznam klasifikovaných událostí, k nimž se má odkazovat při hlášení událostí podle odstavce 1. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 19 odst. 2.

Komise do těchto prováděcích aktů zahrne samostatný seznam klasifikovaných událostí vztahující se na jiná než složitá motorová letadla. Tento seznam je zjednodušenou verzí seznamu uvedeného v předchozím pododstavci včetně případných úprav podle zvláštností odvětví letectví.

6. Následující fyzické osoby nahlašují události uvedené v odstavci 1 pokud možno prostřednictvím systému zřízeného v souladu s odstavcem 2 organizací, u níž jsou zaměstnány, nebo která je najímá či využívá jejich služeb, nebo pokud to není možné, prostřednictvím systému zřízeného v souladu s odstavcem 3 členskými státy, v nichž je jejich organizace usazena, nebo státem, jenž vydal, potvrdil nebo převedl licence pilotů, nebo prostřednictvím systému zřízeného v souladu s odstavcem 4 agenturou:
- a) velící pilot, nebo v případě, že velící pilot není schopen událost nahlásit, kterýkoliv další člen posádky v linii velení letadla zaregistrovaného v členském státě nebo letadla zaregistrovaného mimo Unii, ale používaného provozovatelem, nad jehož provozem zajišťuje dohled členský stát, nebo provozovatelem usazeným v Unii;
 - b) osoba podílející se na konstrukci, výrobě, udržování letové způsobilosti, sledování údržby či úpravě letadla, či kteréhokoliv zařízení či jeho části pod dohledem členského státu či pod dohledem agentury;
 - c) osoba, jež podepisuje osvědčení kontroly letové způsobilosti či osvědčení o uvolnění do provozu týkající se letadla či jakéhokoliv zařízení či jeho části, pod dohledem členského státu nebo agentury;
 - d) osoba zastávající funkci, která vyžaduje, aby byla členským státem schválena jako pracovník poskytovatele služeb letového provozu, jemuž je svěřena odpovědnost týkající se letových navigačních služeb, nebo pracovník letové informační služby;
 - e) osoba zastávající funkci související se zajištěním bezpečnosti letiště, na které se vztahuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1008/2008 ⁽¹⁾;
 - f) osoba zastávající funkci spojenou s instalací, pozměňováním, údržbou, opravou, renovací, letovou zkouškou nebo kontrolou leteckých navigačních zařízení, nad nimiž vykonává dohled členský stát;
 - g) osoba zastávající funkci spojenou s pozemním odbavováním letadel, včetně tankování, sestavení nákladového listu, nakládky, odmrazování a vlečení na letišti podle nařízení (ES) č. 1008/2008.
7. Osoby uvedené v odstavci 6 nahlásí události do 72 hodin od okamžiku, kdy se o události dozví, nebrání-li tomu mimořádné okolnosti.

8. Po oznámení události každá organizace usazená v členském státě, na niž se nevztahuje odstavec 9, ohlásí co nejdříve, avšak v každém případě do 72 hodin od zjištění události příslušnému orgánu daného členského státu uvedenému v čl. 6 odst. 3 údaje o událostech shromážděné podle odstavce 2 tohoto článku.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1008/2008 ze dne 24. září 2008 o společných pravidlech pro provozování leteckých služeb ve Společenství (Úř. věst. L 293, 31.10.2008, s. 3).

9. Po oznámení události každá organizace usazená v členském státě a certifikovaná nebo schválená agenturou ohlásí agentuře co nejdříve, avšak v každém případě do 72 hodin od zjištění události, údaje o událostech shromážděné podle odstavce 2.

Článek 5

Dobrovolné hlášení

1. Každá organizace usazená v členském státě zřídí systém dobrovolného hlášení usnadňující shromažďování:

- a) údajů o událostech, které by systém povinného podávání hlášení nemusel zachytit;
- b) jiných informací souvisejících s bezpečností, které osoba podávající hlášení vnímá jako skutečnou nebo potenciální hrozbu pro bezpečnost letectví.

2. Každý členský stát zřídí systém dobrovolného podávání hlášení usnadňující shromažďování:

- a) údajů o událostech, které by systém povinného podávání hlášení nemusel zachytit;
- b) jiných informací souvisejících s bezpečností, které osoba podávající hlášení vnímá jako skutečné nebo potenciální nebezpečí pro bezpečnost letectví.

Tento systém rovněž zahrnuje, nikoli však výlučně, shromažďování informací předaných organizacemi podle odstavce 6.

3. Agentura zřídí systém dobrovolného hlášení usnadňující shromažďování:

- a) údajů o událostech, které by systém povinného hlášení nemusel zachytit;
- b) jiných informací souvisejících s bezpečností, které osoba podávající hlášení vnímá jako skutečné nebo potenciální nebezpečí pro bezpečnost letectví.

Tento systém rovněž zahrnuje, nikoli však výlučně, shromažďování informací předaných organizacemi certifikovanými nebo schválenými agenturou podle odstavce 5.

4. Systémy dobrovolného hlášení se využívají pro usnadnění shromažďování údajů o událostech nebo jiných informací souvisejících s bezpečností:

- a) které nepodléhají povinnému hlášení podle čl. 4 odst. 1;
- b) nahlášených osobami, které nejsou uvedeny v čl. 4 odst. 6.

5. Každá organizace usazená v členském státě a certifikovaná nebo schválená agenturou hlásí včas agentuře údaje o událostech a informace související s bezpečností, které byly shromážděny podle odstavce 1 a které mohou zahrnovat skutečné nebo potenciální nebezpečí pro bezpečnost letectví.

6. Každá organizace usazená v členském státě, která není certifikovaná nebo schválená agenturou, hlásí včas příslušnému orgánu tohoto členského státu určenému podle čl. 6 odst. 3 údaje o událostech a jiné informace související s bezpečností, které byly shromážděny podle odstavce 1 tohoto článku a které mohou zahrnovat skutečné nebo potenciální nebezpečí pro bezpečnost letectví. Členské státy mohou požadovat od kterékoli organizace usazené na jejich území, aby poskytla údaje o všech událostech shromážděné podle odstavce 1 tohoto článku.

7. Členské státy, agentura a organizace mohou zřídit další systémy shromažďování a zpracování bezpečnostních informací shromažďující údaje o událostech, které by nemusely být zachyceny systémy podávání hlášení uvedenými v článku 4 a v odstavcích 1, 2 a 3 tohoto článku. Tyto systémy mohou zahrnovat hlášení jiným subjektům než těm, které jsou uvedeny v čl. 6 odst. 3, a mohou zahrnovat aktivní účast:

- a) leteckého průmyslu;
- b) profesních organizací zaměstnanců v letectví.

8. Informace získané ze systémů dobrovolného a povinného podávání hlášení mohou být sloučeny do jednoho systému.

Článek 6

Shromažďování a uchovávání informací

1. Každá organizace usazená v členském státě určí jednu nebo více osob, aby se nezávisle zabývaly shromažďováním, hodnocením, zpracováním, analýzou a uchováváním údajů o událostech hlášených podle článku 4 a 5.

Zpracování těchto hlášení musí být prováděno tak, aby se předešlo používání informací pro jiné účely, než je bezpečnost, přičemž je odpovídajícím způsobem chráněna totožnost osoby podávající hlášení a osoby uvedené v hlášení o události s cílem podpořit uplatňování zásady „spravedlivého posouzení“.

2. Po dohodě s příslušným orgánem mohou malé organizace zavést zjednodušený systém pro shromažďování, hodnocení, zpracování, analýzu a uchovávání podrobných údajů o událostech. Tyto úkoly mohou sdílet s organizacemi stejného typu a současně se řídit předpisy o důvěrnosti a ochraně podle tohoto nařízení.

3. Každý členský stát určí jeden nebo více příslušných orgánů, které zřídí systém nezávislého shromažďování, hodnocení, zpracování, analýzy a uchovávání údajů o událostech hlášených podle článků 4 a 5.

Zpracování těchto hlášení musí být prováděno tak, aby se předešlo používání informací pro jiné účely, než je bezpečnost, přičemž je odpovídajícím způsobem chráněna totožnost osoby podávající hlášení a osob uvedených v hlášení o události s cílem podpořit uplatňování zásady „spravedlivého posouzení“.

Orgány, jež mohou být určeny, společně nebo samostatně, podle prvního pododstavce, jsou:

- a) vnitrostátní úřad pro civilní letectví nebo
- b) orgán pro šetření nebo
- c) jakýkoliv jiný nezávislý orgán nebo subjekt usazený v Unii pověřený touto funkcí.

Určí-li členský stát více než jeden orgán nebo subjekt, rozhodne, který z nich bude kontaktním místem pro předávání informací podle čl. 8 odst. 2.

4. Agentura určí jednu nebo více osob, které zřídí systém pro shromažďování, hodnocení, zpracování, analýzu a uchovávání údajů o událostech hlášených v souladu s články 4 a 5.

Zpracování těchto hlášení musí být prováděno tak, aby se předešlo používání informací pro jiné účely, než je bezpečnost, přičemž je odpovídajícím způsobem chráněna totožnost osoby podávající hlášení a osob uvedených v hlášení o události s cílem podpořit uplatňování zásady „spravedlivého posouzení“.

5. Organizace uchovávají hlášení o událostech vypracovaná na základě údajů o událostech shromážděných v souladu s články 4 a 5 v jedné či několika databázích.

6. Příslušné orgány uvedené v odstavci 3 uchovávají hlášení o událostech vypracovaná na základě údajů o událostech shromážděných v souladu s články 4 a 5 ve vnitrostátní databázi.

7. V uvedené vnitrostátní databázi se uchovávají rovněž příslušné informace o nehodách a vážných incidentech shromážděné či podané orgány pro šetření.

8. Agentura uchovává hlášení o událostech na základě údajů o událostech shromážděných v souladu s články 4 a 5 v databázi.

9. Orgány pro šetření mají pro účely plnění svých povinností stanovených v čl. 5 odst. 4 nařízení (EU) č. 996/2010 plný přístup do příslušné vnitrostátní databáze uvedené v odstavci 6.

10. Orgány členského státu pro civilní letectví mají pro účely plnění svých povinností v oblasti bezpečnosti úplný přístup do příslušné vnitrostátní databáze uvedené v odstavci 6.

Článek 7

Kvalita a obsah hlášení o událostech

1. Hlášení o událostech uvedená v článku 6 musí obsahovat alespoň informace uvedené v příloze I.
2. Hlášení o událostech uvedená v čl. 6 odst. 5, 6 a 8 musí obsahovat klasifikaci bezpečnostního rizika dotčené události. Tuto klasifikaci posoudí a případně změní a následně schvaluje příslušný orgán členského státu či agentury v souladu se společným evropským systémem klasifikace rizik uvedeným v odstavci 5 tohoto článku.
3. Organizace, členské státy a agentura zavedou postupy pro kontrolu kvality údajů s cílem zvýšit jejich konzistentnost, zejména mezi původně shromážděnými informacemi a hlášením uloženým v databázi.
4. Databáze uvedené v čl. 6 odst. 5, 6 a 8 používají formáty, které:
 - a) jsou standardizované za účelem usnadnění výměny informací a
 - b) jsou kompatibilní se softwarem ECCAIRS a taxonomií ADREP.
5. Komise v úzké spolupráci s členskými státy a agenturou prostřednictvím sítě analytiků bezpečnosti letectví uvedené v čl. 14 odst. 2 vypracuje společný evropský systém klasifikace rizik s cílem umožnit organizacím, členským státům a agentuře klasifikaci událostí, pokud jde o bezpečnostní riziko. Přitom Komise zohlední potřebu slučitelnosti se stávajícími systémy klasifikace rizika.

Komise vypracuje tento systém do 15. května 2017 .

6. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 18, pokud jde o vymezení společného evropského systému klasifikace rizik.
7. Komise prostřednictvím prováděcích aktů stanoví mechanismy provádění společného evropského systému klasifikace rizik. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 19 odst. 2.
8. Komise a agentura podporují příslušné orgány členských států v jejich úkolu začleňování údajů, zejména pokud jde o:
 - a) integraci minimálních informací uvedených v odstavci 1,
 - b) klasifikaci rizika událostí uvedenou v odstavci 2 a
 - c) zavedení procesů pro kontrolu kvality údajů uvedených v odstavci 3.

Komise a agentura poskytují tuto podporu takovým způsobem, aby přispívala k harmonizaci procesu vkládání údajů v členských státech zejména tím, že zaměstnancům pracujícím v orgánech či subjektech uvedených v čl. 6 odst. 1, 3 a 4 poskytují:

- a) poradenský materiál,
- b) semináře a
- c) vhodnou odbornou přípravu.

Článek 8

Evropská centrální evidence

1. Komise spravuje evropskou centrální evidenci k uchování všech hlášení o událostech shromážděných v Unii.
2. Každý členský stát po dohodě s Komisí aktualizuje evropskou centrální evidenci tím, že do ní předává veškeré informace týkající se bezpečnosti, které jsou uloženy ve vnitrostátních databázích uvedených v čl. 6 odst. 6.

3. Agentura dohodne s Komisí technické protokoly pro předávání veškerých hlášení o událostech, která shromáždila podle nařízení (ES) č. 216/2008 a prováděcích pravidel k němu, zejména hlášení o událostech uložených ve vnitřním systému podávání hlášení (IORS), jakož i informací shromážděných podle čl. 4 odst. 9 a čl. 5 odst. 5 do evropské centrální evidence.

4. Komise prostřednictvím prováděcích aktů přijme mechanismy pro správu evropské centrální evidence podle odstavce 1 a 2. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 19 odst. 2.

Článek 9

Výměna informací

1. Členské státy a agentura se účastní výměny informací tím, že veškeré informace související s bezpečností uložené v jejich příslušných databázích pro podávání hlášení zpřístupní příslušným orgánům ostatních členských států, agentuře a Komisi, a to prostřednictvím evropské centrální evidence.

Hlášení o událostech se předávají do evropské centrální evidence do 30 dnů od jejich uložení do vnitrostátní databáze.

Hlášení o událostech se aktualizují na základě dalších informací týkajících se bezpečnosti, kdykoli je to nutné.

2. Do evropské centrální evidence předávají členské státy rovněž informace týkající se nehod a vážných incidentů, a to takto:

- a) během probíhajícího šetření předběžné věcné informace o nehodách a vážných incidentech;
- b) po ukončení šetření:
 - i) závěrečnou zprávu o šetření a
 - ii) její shrnutí v angličtině, je-li k dispozici.

3. Členský stát nebo agentura co nejdříve předají veškeré informace týkající se bezpečnosti příslušným orgánům členských států nebo agentuře, pokud při shromažďování údajů o událostech, uchování hlášení o událostech nebo při provádění analýzy podle čl. 13 odst. 6 identifikují záležitosti týkající se bezpečnosti, které:

- a) považují za významné pro ostatní členské státy nebo agenturu, nebo
- b) mohou vyžadovat přijetí bezpečnostních opatření jiným členským státem či agenturou.

Článek 10

Šíření informací uložených v evropské centrální evidenci

1. Jakýkoli subjekt pověřený řízením bezpečnosti civilního letectví nebo orgán pro šetření v Unii má úplný zabezpečený online přístup k informacím o událostech obsaženým v evropské centrální evidenci.

Informace se používají v souladu s články 15 a 16.

2. Zúčastněné osoby uvedené v příloze II mohou požádat o přístup k určitým informacím obsaženým v evropské centrální evidenci.

Zúčastněné osoby usazené v Unii se s žádostí o informace obracují na kontaktní místo členského státu, v němž jsou usazeny.

Zúčastněné osoby usazené mimo Unii se s žádostí obracují na Komisi.

Je-li taková žádost podle tohoto odstavce podána, Komise informuje příslušný orgán dotčeného členského státu.

3. S výhradou čl. 15 odst. 2 nařízení (EU) č. 996/2010 se informace obsažené v evropské centrální evidenci o probíhajících šetřeních prováděných podle uvedeného nařízení zúčastněným osobám podle tohoto článku nesdělují.
4. Z bezpečnostních důvodů není zúčastněným osobám k evropské centrální evidenci umožněn přímý přístup.

Článek 11

Zpracování žádostí a rozhodnutí

1. Žádosti o informace obsažené v evropské centrální evidenci se předkládají za použití formulářů schválených kontaktním místem. Tyto formuláře musí obsahovat alespoň položky, které jsou uvedeny v příloze III.
2. Kontaktní místo, které obdrží žádost, ověří, že:
 - a) žádost podává zúčastněná osoba a
 - b) že je příslušné se touto žádostí zabývat.

Rozhodne-li kontaktní místo, že vyřízení této žádosti přísluší jinému členskému státu nebo Komisi, předá ji tomuto členskému státu nebo Komisi.

3. Kontaktní místo, které obdrží žádost, vyhodnotí v každém jednotlivém případě, zda je žádost odůvodněná a její splnění proveditelné.

Kontaktní místo smí zúčastněným osobám podávat informace v tištěné podobě nebo za použití zabezpečeného elektronického komunikačního prostředku.

4. Pokud je žádost přijata, kontaktní místo vymezí množství a úroveň informací, jež se mají poskytnout. Aniž jsou dotčeny články 15 a 16, omezí se informace pouze na to, co je nezbytně nutné pro účely žádosti.

Informace nesouvisející se zařízením, operacemi nebo oblastí činnosti zúčastněné osoby se poskytují pouze v souhrnné nebo anonymizované podobě. Pokud zúčastněná osoba předloží podrobné písemné odůvodnění, lze jí poskytnout informace, které nemají pouze souhrnnou podobu. Tyto informace se použijí v souladu s články 15 a 16.

5. Kontaktní místo poskytne zúčastněným osobám uvedeným v příloze II písm. b) pouze informace týkající se jejich zařízení, operací nebo oblastí činnosti.
6. Kontaktní místo, které obdrží žádost od zúčastněné osoby uvedené v příloze II písm. a), může přijmout rozhodnutí obecné povahy o tom, že bude uvedené zúčastněné osobě poskytovat informace pravidelně, a to za těchto podmínek:
 - a) požadované informace se musí týkat zařízení, operací nebo oblastí činnosti zúčastněné osoby;
 - b) rozhodnutím obecné povahy nelze udělit přístup k celému obsahu databáze;
 - c) rozhodnutí obecné povahy se týká pouze přístupu k anonymizovaným informacím.
7. Zúčastněná osoba smí informace obdržené podle tohoto článku použít za těchto podmínek:
 - a) zúčastněná osoba smí obdržené informace použít pouze k účelům uvedeným ve formuláři žádosti, jež by měly být slučitelné s cíli tohoto nařízení stanovenými v článku 1, a
 - b) zúčastněná osoba nesmí obdržené informace bez písemného souhlasu toho, kdo informaci poskytl, dále šířit a přijme nezbytná opatření k zajištění přiměřené ochrany důvěrnosti obdržených informací.
8. Rozhodnutí o šíření informací podle tohoto článku se omezí na to, co je nezbytně nutné pro účely jejich uživatele.

Článek 12

Záznam žádostí a výměna informací

1. Kontaktní místo zaznamenává každou žádost, kterou obdrží, a opatření, které v návaznosti na takovou žádost přijme.

Kdykoli je obdržena žádost nebo přijato opatření, poskytnou se tyto informace včas Komisi.

2. Komise všem kontaktním místům zpřístupní aktualizovaný seznam žádostí, které různá kontaktní místa a Komise sama obdržely, jakož i opatření, která přijaly.

Článek 13

Analýza událostí a návazná opatření na úrovni členských států

1. Každá organizace usazená v členském státě vypracuje za účelem identifikace bezpečnostních hrozeb souvisejících se zjištěnými událostmi či skupinami událostí postup pro analýzu událostí shromážděných podle čl. 4 odst. 2 a čl. 5 odst. 1.

Na základě této analýzy stanoví případná vhodná nápravná nebo preventivní opatření nutná ke zvýšení bezpečnosti letectví.

2. Pokud organizace usazená v členském státě identifikuje na základě analýzy uvedené v odstavci 1 vhodná nápravná nebo preventivní opatření nezbytná k řešení skutečných nebo potenciálních bezpečnostních nedostatků v letectví:

a) tato opatření bez zbytečného prodlení realizuje a

b) zavede postup pro sledování provádění a účinnosti uvedených opatření.

3. Každá organizace usazená v některém členském státě pravidelně informuje své zaměstnance a najatý personál o analýze a návazných opatřeních k různým událostem, v souvislosti s nimiž se přijímají preventivní nebo nápravná opatření.

4. Pokud organizace usazená v členském státě, na niž se nevztahuje odstavec 5, zjistí na základě analýzy událostí či skupiny událostí hlášených v souladu s čl. 4 odst. 8 a čl. 5 odst. 6 skutečná nebo potenciální bezpečnostní rizika pro letectví, předá příslušnému orgánu uvedeného členského státu do 30 dnů ode dne oznámení události osobou podávající hlášení:

a) předběžné výsledky analýzy událostí podle odstavce 1, jsou-li k dispozici;

b) veškerá opatření, která mají být přijata podle odstavce 2.

Organizace v případě potřeby oznámí konečné výsledky provedené analýzy, jakmile budou k dispozici, a v zásadě do tří měsíců ode dne podání hlášení události.

Příslušný orgán členského státu může požádat organizace o předložení předběžných nebo konečných výsledků analýzy jakékoliv události, která mu byla oznámena, ale k níž neobdržel žádné další informace, či obdržel pouze předběžné výsledky.

5. Pokud organizace usazená v členském státě a certifikovaná nebo schválená agenturou zjistí skutečná nebo potenciální bezpečnostní rizika pro letectví na základě analýzy událostí či skupiny událostí hlášených v souladu s čl. 4 odst. 9 a čl. 5 odst. 5, předá agentuře do 30 dnů ode dne oznámení události osobou podávající hlášení:

a) předběžné výsledky analýzy provedené podle odstavce 1, pokud jsou k dispozici, a

b) veškerá opatření, která mají být přijata podle odstavce 2.

Organizace certifikovaná nebo schválená agenturou předá agentuře se v případě potřeby konečné výsledky provedené analýzy, jakmile budou k dispozici, a v zásadě do tří měsíců ode dne podání hlášení události.

Agentura může požádat organizace o předložení předběžných nebo konečných výsledků analýzy jakékoliv události, která jí byla oznámena, ale k níž neobdržela žádné další informace či obdržela pouze předběžné výsledky.

6. Každý členský stát a agentura vypracují za účelem identifikace bezpečnostních rizik spojených s hlášenými událostmi postup pro analýzu informací o událostech, jež jsou jim přímo hlášeny v souladu s čl. 4 odst. 6 a čl. 5 odst. 3. Na základě této analýzy stanoví veškerá vhodná nápravná nebo preventivní opatření nutná ke zvýšení bezpečnosti letectví.

7. Pokud členský stát nebo agentura identifikuje opatření nezbytná k řešení skutečných nebo potenciálních bezpečnostních nedostatků na základě analýzy uvedené v odstavci 6:

a) provede bez zbytečného prodlení tato opatření a

b) zavede postup pro sledování provádění a účinnosti uvedených opatření.

8. U každé události nebo skupiny událostí sledované podle odstavce 4 nebo 5 má každý členský stát a agentura přístup k provedené analýze a odpovídajícím způsobem sleduje opatření přijatá organizacemi, za něž odpovídají.

Pokud členský stát či agentura dojde k závěru, že provádění a účinnost ohlášených opatření není k řešení skutečných nebo potenciálních bezpečnostních nedostatků vhodné, zajistí, aby příslušná organizace přijala a provedla vhodná dodatečná opatření.

9. Dostupné informace týkající se analýzy a návazných opatření či skupin opatření k jednotlivým událostem či skupinám událostí získané podle tohoto článku se ukládají do evropské centrální evidence podle čl. 8 odst. 2 a 3 bez zbytečného prodlení a nejpozději do dvou měsíců od jejich uložení do vnitrostátní databáze.

10. Informace vyplývající z analýzy hlášení o událostech použijí členské státy jako vodítko pro identifikaci nápravných opatření, která mají být případně přijata v rámci státního programu bezpečnosti.

11. Za účelem informování veřejnosti o úrovni bezpečnosti v oblasti civilního letectví zveřejní každý členský stát alespoň jednou ročně bezpečnostní zprávu, která musí:

a) obsahovat souhrnné a anonymizované informace o typu událostí a jiné informace týkající se bezpečnosti nahlášené prostřednictvím jeho vnitrostátních systémů povinného a dobrovolného hlášení;

b) pojmenovat trendy;

c) uvádět opatření, která členský stát přijal.

12. Členské státy mohou rovněž zveřejnit anonymizovaná hlášení o událostech a výsledky analýzy rizik.

Článek 14

Analýza událostí a navazující opatření na úrovni Unie

1. Komise, agentura a příslušné orgány členských států se ve vzájemné spolupráci pravidelně účastní výměny a analýzy informací obsažených v evropské centrální evidenci.

Aniž jsou dotčeny požadavky na ochranu důvěrnosti stanovené tímto nařízením, je možno v jednotlivých případech případně přizvat pozorovatele.

2. Spolupráce mezi Komisí, agenturou a příslušnými orgány členských států probíhá prostřednictvím sítě analytiků bezpečnosti letectví.

Sít analytiků bezpečnosti letectví přispívá ke zvýšení bezpečnosti letectví v Unii, zejména prováděním analýz bezpečnosti na podporu Evropského programu pro bezpečnost letectví a Evropského plánu bezpečnosti letectví.

3. Agentura podporuje činnost sítě analytiků bezpečnosti letectví, například pomocí při přípravě a organizaci jejich zasedání.
4. Agentura uvede informace o výsledku analýzy informací uvedené v odstavci 1 ve výroční bezpečnostní zprávě uvedené v čl. 15 odst. 4 nařízení (ES) č. 216/2008.

Článek 15

Ochrana důvěrnosti a vhodné používání informací

1. Členské státy a organizace v souladu se svými vnitrostátními právními předpisy, jakož i agentura, přijmou nezbytná opatření pro zajištění přiměřené ochrany důvěrnosti údajů o událostech, které obdrží podle článků 4, 5 a 10.

Každý členský stát, každá organizace usazená v členském státě nebo agentura zpracovává osobní údaje pouze v rozsahu nezbytném pro účely tohoto nařízení, a aniž jsou dotčeny vnitrostátní právní předpisy provádějící směrnici 95/46/ES.

2. Aniž jsou dotčena ustanovení týkající se ochrany informací o provozní bezpečnosti uvedené v člancích 12, 14 a 15 nařízení (EU) č. 996/2010, použijí se informace vyplývající z hlášení o událostech pouze pro účel, pro nějž byly shromážděny.

Členské státy, agentura a organizace nepřístupní ani nevyužijí informace:

- a) k určování viny nebo odpovědnosti;
 - b) ani pro účely jiné, než je zachování či zvýšení bezpečnosti letectví.
3. Komise, agentura a příslušné orgány členských států při plnění svých povinností podle článku 14 zajistí ve vztahu k informacím obsaženým v evropské centrální evidenci:
 - a) ochranu důvěrnosti těchto informací, a
 - b) že se jejich používání omezí na míru nezbytně nutnou k plnění jejich povinností souvisejících s bezpečností, aniž by se určovala vina či odpovědnost. V této souvislosti se uvedené informace použijí zejména pro řízení rizik a pro analýzu bezpečnostních trendů, jejímž výsledkem mohou být doporučení či opatření v oblasti bezpečnosti zabývající se skutečnými či potenciálními bezpečnostními nedostatky.
 4. Členské státy zajistí, aby jejich příslušné orgány uvedené v čl. 6 odst. 3 a jejich příslušné justiční orgány vzájemně spolupracovaly na základě předem uzavřených správních ujednání. Cílem těchto předem uzavřených správních ujednání je zajistit správnou rovnováhu mezi potřebou řádného výkonu spravedlnosti na jedné straně a nutnou trvalou dostupností bezpečnostních informací na straně druhé.

Článek 16

Ochrana zdroje informací

1. Pro účely tohoto článku zahrnují „osobní údaje“ zejména jména a adresy fyzických osob.
2. Každá organizace usazená v členském státě zajistí, aby veškeré osobní údaje, mohly být k dispozici jiným zaměstnancům organizací, než jsou osoby určené podle čl. 6 odst. 1, pouze v případě, že je to zcela nezbytné pro šetření události s cílem zvýšit bezpečnost letectví.

Anonymizované informace mohou být v rámci organizace šířeny podle potřeby.

3. Každý členský stát zajistí, aby žádné osobní údaje nebyly nikdy zaznamenány do vnitrostátní databáze uvedené v čl. 6 odst. 6. Anonymizované informace mohou být zpřístupněny všem příslušným osobám, zejména s cílem umožnit jim plnění povinností, pokud jde o zvyšování bezpečnosti letectví.

4. Agentura zajistí, aby žádné osobní údaje nebyly nikdy zaznamenány do databáze agentury uvedené v čl. 6 odst. 8. Anonymizované informace mohou být zpřístupněny všem příslušným osobám, zejména s cílem umožnit jim plnění povinností, pokud jde o zvyšování bezpečnosti letectví.

5. Členským státům a agentuře nesmí být bráněno přijímat jakákoli opatření nezbytná pro zachování či zvýšení bezpečnosti letectví.

6. Aniž jsou dotčena příslušná vnitrostátní pravidla trestního práva, členské státy se zdrží zahájení řízení ve vztahu k neúmyslnému porušení právních předpisů, na něž jsou upozorněny výhradně v důsledku hlášení podle článků 4 a 5.

První pododstavec se nepoužije v případech uvedených v odstavci 10. Členské státy mohou ponechat v platnosti nebo přijmout opatření na zvýšení ochrany osob podávajících hlášení nebo osob, které jsou v hlášení o události uvedeny, přičemž členské státy mohou zejména uplatňovat tato pravidla bez výjimek uvedených v odstavci 10.

7. Pokud je zahájeno disciplinární nebo správní řízení podle vnitrostátního práva, nepoužijí se informace uvedené v hlášení o události proti:

- a) osobám podávajícím hlášení, nebo
- b) osobám, které jsou v hlášení uvedeny.

První pododstavec se nepoužije v případech uvedených v odstavci 10.

Členské státy mohou ponechat v platnosti nebo přijmout opatření pro posílení ochrany osob podávajících hlášení nebo osob, které jsou v hlášení o události uvedeny, přičemž zejména mohou tuto ochranu rozšířit tak, aby se vztahovala na občanskoprávní nebo trestní řízení.

8. Členské státy mohou přijmout nebo ponechat v platnosti právní předpisy zaručující vyšší úroveň ochrany osoby podávající hlášení, nebo osoby, která je v hlášení o události uvedena, než je úroveň stanovená tímto nařízením.

9. S výjimkou případů, kdy se použije odstavec 10, nesmí být zaměstnanci a najatý personál, kteří podají hlášení o události nebo kteří jsou uvedeni v hlášení o události v souladu s články 4 a 5, nijak postihováni svým zaměstnavatelem nebo organizací, jíž jsou služby poskytovány, na základě informací, které osoba podávající hlášení sdělila.

10. Ochrana podle odstavců 6, 7 a 9 tohoto článku se nevztahuje na žádnou z těchto situací:

- a) případy úmyslného pochybení;
- b) případy zjevného, zásadního a závažného přehlížení očividného rizika a závažného nesplnění profesní povinnosti věnovat situaci takovou péči, jíž je za daných okolností zjevně zapotřebí, což způsobí předvídatelnou škodu na zdraví či na majetku nebo závažným způsobem sníží úroveň bezpečnosti letectví.

11. Každá organizace usazená v členském státě přijme po konzultaci se zástupci zaměstnanců interní předpisy popisující, jak jsou v uvedené organizaci zaručeny a realizovány zásady spravedlivého posouzení, zejména zásada uvedená v odstavci 9.

Subjekt určený podle odstavce 12 může požadovat přezkum interních předpisů organizací usazených v dotčeném členském státě před zavedením interních předpisů.

12. Každý členský stát určí subjekt odpovědný za provádění odstavců 6, 9 a 11.

Zaměstnanci a najatý personál mohou tomuto subjektu oznamovat údajná porušení pravidel stanovených tímto článkem. Zaměstnanci a najatý personál nesmí být za taková hlášení údajného porušení trestáni. Při podávání hlášení takového údajného porušení mohou zaměstnanci a najatý personál informovat Komisi.

Určený subjekt případně poskytne příslušným orgánům dotčeného členského státu poradenství ohledně opravných prostředků či sankcí při použití článku 21.

13. Dne 15. května 2019 a poté každých pět let předá každý členský stát Komisi zprávu o uplatňování tohoto článku, a zejména o činnostech subjektu určeného podle odstavce 12. Tato zpráva nesmí obsahovat žádné osobní údaje.

Článek 17

Aktualizace příloh

Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 18 za účelem:

- a) aktualizace seznamu povinných datových polí v hlášení o události stanovených v příloze I, pokud se na základě zkušeností s uplatňováním tohoto nařízení ukáže, že jsou pro zvýšení bezpečnosti letectví nezbytné změny;
- b) aktualizace formuláře pro žádost o informace z evropské centrální evidence stanoveného v příloze III s ohledem na získané zkušenosti a nový vývoj;
- c) sladění všech příloh se softwarem ECCAIRS a s taxonomií ADREP, jakož i s právními akty přijatými Uníí a s mezinárodními dohodami.

S cílem aktualizovat seznam povinných polí agentura a síť analytiků bezpečnosti letectví uvedená v čl. 14 odst. 2 poskytne Komisi příslušné stanovisko či příslušná stanoviska.

Článek 18

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.
2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedené v čl. 7 odst. 6 a článku 17 se Komisi svěřuje na dobu pěti let ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost. Komise vypracuje zprávu o přenesené pravomoci nejpozději devět měsíců před koncem tohoto pětiletého období. Přenesení pravomocí se automaticky prodlužuje o stejně dlouhá období, pokud Evropský parlament nebo Rada nevysloví proti tomuto prodloužení námitku nejpozději tři měsíce před koncem každého z těchto období.
3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomocí uvedených v čl. 7 odst. 6 a v článku 17 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomocí v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v Úředním věstníku Evropské unie nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.
4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.
5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 7 odst. 6 a článku 17 vstoupí v platnost, pouze pokud Evropský parlament a Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

Článek 19

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen výbor zřízený článkem 65 nařízení (ES) č. 216/2008. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011. Pokud výbor nevydá žádné stanovisko, Komise návrh prováděcího aktu nepřijme a použije se čl. 5 odst. 4 třetí pododstavec nařízení (EU) č. 182/2011.

Článek 20

Přístup k dokumentům a ochrana osobních údajů

1. S výjimkou článků 10 a 11, které stanoví přísnější pravidla pro přístup k údajům a informacím obsaženým v evropské centrální evidenci, není použitím tohoto nařízení dotčeno nařízení (ES) č. 1049/2001.
2. Použitím tohoto nařízení nejsou dotčeny vnitrostátní právní předpisy provádějící směrnici 95/46/ES; toto nařízení se použije v souladu s nařízením (ES) č. 45/2001.

Článek 21

Sankce

Členské státy stanoví sankce za porušení tohoto nařízení. Stanovené sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující. Členské státy oznámí Komisi tato ustanovení a veškeré jejich následné změny.

Článek 22

Změna nařízení (EU) č. 996/2010

Článek 19 nařízení (EU) č. 996/2010 se zrušuje.

Článek 19 se však použije až do dne použitelnosti tohoto nařízení podle čl. 24 odst. 3.

Článek 23

Zrušení

Směrnice 2003/42/ES, nařízení (ES) č. 1321/2007 a nařízení (ES) č. 1330/2007 se zrušují. Použijí se však až do dne použitelnosti tohoto nařízení podle čl. 24 odst. 3.

Článek 24

Vstup v platnost a použitelnost

1. Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.
2. Do 16. listopadu 2020 Komise zveřejní hodnotící zprávu o provádění tohoto nařízení a předá ji Evropskému parlamentu a Radě. Tato zpráva se zejména zaměří na příspěví tohoto nařízení ke snížení počtu nehod letadel a souvisejících úmrtí. Komise případně na základě této zprávy do jednoho roku předloží návrhy na změnu tohoto nařízení.
3. Toto nařízení se použije 15. listopadu 2015 a ne dříve, než vstoupí v platnost prováděcí opatření uvedená v čl. 4 odst. 5. Článek 7 odst. 2 se použije, jakmile vstoupí v platnost akty v přenesené pravomoci a prováděcí akty, kterými se specifikuje a vytváří společný evropský systém klasifikace rizik uvedený v čl. 7 odst. 6 a 7.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 3. dubna 2014.

Za Evropský parlament

Předseda

M. SCHULZ

Za Radu

předseda

D. KOURKOULAS

PŘÍLOHA I

SEZNAM POŽADAVKŮ PRO SYSTÉM POVINNÉHO A DOBROVOLNÉHO HLÁŠENÍ UDÁLOSTÍ

Poznámka: U datových polí musí být vyplněny požadované informace. Nemohou-li příslušné orgány nebo agentura tyto informace uvést, protože je organizace nebo osoba podávající hlášení neposkytla, je možno v datových polích uvést výraz „není známo“. Avšak s cílem zajistit, aby byly příslušné informace předány, je třeba se v nejvyšší možné míře vyhnout používání výrazu „není známo“ a hlášení by mělo být později pokud možno doplněno o aktualizované informace.

1. SPOLEČNÁ POVINNÁ DATOVÁ POLE

Při vkládání informací do příslušných databází o každé povinně ohlašované události a v co největší míře o každé dobrovolně ohlašované události zajistí organizace, členské státy a agentura, aby hlášení o událostech uložená v těchto databázích obsahovala alespoň tyto informace:

1) Nadpis

— Nadpis

2) Informace o složce

— Odpovědný subjekt

— Číslo složky

— Status události

3) Kdy

— Datum v UTC (koordinovaný světový čas)

4) Kde

— Stát/oblast události

— Místo události

5) Zařazení

— Třída události

— Kategorie události

6) Popis

— Jazyk popisu

— Popis

7) Události

— Typ události

8) Klasifikace rizika

2. SPECIFICKÁ POVINNÁ DATOVÁ POLE

2.1 Datová pole týkající se letadla

Při vkládání informací do příslušných databází o každé povinně ohlašované události a v co největší míře o každé dobrovolně ohlašované události zajistí organizace, členské státy a agentura, aby hlášení o událostech uložená v těchto databázích obsahovala alespoň tyto informace:

1) Identifikace letadla

— Stát zápisu letadla do rejstříku

— Výrobce/typ/série

- Výrobní číslo letadla
 - Poznávací značka letadla
 - Volací značka
- 2) Provoz letadla
- Provozovatel
 - Druh provozu
- 3) Popis letadla
- Kategorie letadla
 - Typ pohonu
 - Hmotnostní skupina
- 4) Historie letu
- Poslední místo odletu
 - Plánované místo určení
 - Fáze letu
- 5) Počasí
- Vliv počasí

2.2 Datová pole týkající se letových navigačních služeb

Při vkládání informací do příslušných databází o každé povinně ohlašované události a v co největší míře o každé dobrovolně ohlašované události zajistí organizace, členské státy a agentura, aby hlášení o událostech uložená v těchto databázích obsahovala alespoň tyto informace:

- 1) Vztah k uspořádání letového provozu
- Vliv uspořádání letového provozu
 - Ovlivněná služba (dopad na službu uspořádání letového provozu)
- 2) Označení jednotky letové provozní služby

2.2.1 Datová pole týkající se nedodržení minimálního odstupu/ztráty rozestupu a narušení letového prostoru

Při vkládání informací do příslušných databází o každé povinně ohlašované události a v co největší míře o každé dobrovolně ohlašované události zajistí organizace, členské státy a agentura, aby hlášení o událostech uložená v těchto databázích obsahovala alespoň tyto informace:

- 1) Vzdušný prostor
- Druh vzdušného prostoru
 - Třída vzdušného prostoru
 - Označení letové informační oblasti (FIR)/vyšší informační oblasti (UIR)

2.3 Datová pole týkající se letišť

Při vkládání informací do příslušných databází o každé povinně ohlašované události a v co největší míře o každé dobrovolně ohlašované události zajistí organizace, členské státy a agentura, aby hlášení o událostech uložená v těchto databázích obsahovala alespoň tyto informace:

- 1) Směrovací značka místa (značka letiště ICAO)
- 2) Místo letiště

2.4 Datová pole týkající se poškození letadla či zranění osoby

Při vkládání informací do příslušných databází o každé povinně ohlašované události a v co největší míře o každé dobrovolně ohlašované události zajistí organizace, členské státy a agentura, aby hlášení o událostech uložená v těchto databázích obsahovala alespoň tyto informace:

1) Závažnost

- Nejvyšší škoda
- Míra zranění

2) Zranění osob

- Počet zranění na zemi (smrtná, těžká, lehká)
 - Počet zranění v letadle (smrtná, těžká, lehká)
-

PŘÍLOHA II

ZÚČASTNĚNÉ OSOBY

- a) Seznam zúčastněných osob, které smějí obdržet informace na základě rozhodnutí učiněného případ od případu podle čl. 11 odst. 4 nebo na základě obecného rozhodnutí podle čl. 11 odst. 6:
1. Výrobci: konstruktéři a výrobci letadel, motorů, vrtulí a letadlových částí a zařízení a jejich příslušná sdružení; konstruktéři a výrobci systémů uspořádání letového provozu (ATM) a jejich součástí; konstruktéři a výrobci systémů letových navigačních služeb (ANS) a jejich součástí; konstruktéři a výrobci systémů a zařízení využívaných v neveřejných částech letiště
 2. Údržba: organizace podílející se na údržbě a renovaci letadel, motorů, vrtulí a letadlových částí a zařízení; na instalaci, pozměňování, údržbě, opravě, renovaci, letové zkoušce nebo kontrole leteckých navigačních zařízení; nebo na údržbě a renovaci systémů a jejich součástí a zařízení v neveřejných částech letiště
 3. Provozovatelé: letecké společnosti a provozovatelé letadel a sdružení leteckých společností a provozovatelů; provozovatelé letišť a sdružení provozovatelů letišť
 4. Poskytovatelé letových navigačních služeb a poskytovatelé funkcí specifických pro ATM
 5. Poskytovatelé letištních služeb: organizace zajišťující pozemní odbavení letadel, včetně tankování, sestavení nákladových listů, nakládky, odmrazování a tažení na letišti, jakož i záchranné a hasičské nebo další nouzové služby
 6. Organizace zajišťující letecký výcvik
 7. Organizace ze třetích zemí: vládní letecké orgány a orgány pro vyšetřování nehod ze třetích zemí
 8. Mezinárodní organizace pro letectví
 9. Výzkum: veřejné nebo soukromé výzkumné laboratoře, střediska či subjekty; nebo univerzity účastnící se výzkumu či studií bezpečnosti letectví
- b) Seznam zúčastněných osob, které smějí obdržet informace na základě rozhodnutí učiněného případ od případu podle čl. 11 odst. 4 a 5:
1. Piloti (ad personam)
 2. Řídicí letového provozu (ad personam) a další pracovníci ATM/ANS vykonávající úkoly související s bezpečností
 3. Inženýři/technici/personál v oboru zabezpečovacích elektronických zařízení v letovém provozu/letectví (nebo letištní) manažeři (ad personam)
 4. Profesní sdružení zastupující zaměstnance, kteří vykonávají úkoly související s bezpečností
-

PŘÍLOHA III

ŽÁDOST O INFORMACE Z EVROPSKÉ CENTRÁLNÍ EVIDENCE

1. Jméno:

Funkce/pozice

Společnost:

Adresa:

Tel.:

E-mail:

Datum:

Druh činnosti:

Kategorie žadatele, která se vás týká (viz příloha II nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 376/2014 ze dne 3. dubna 2014 o hlášení událostí v civilním letectví, analýze těchto hlášení a navazujících opatřeních⁽¹⁾):

2. Požadované informace (požadavek uveďte co nejkonkrétněji, včetně příslušného data/období, k nimž se mají požadované údaje vztahovat):

3. Důvod žádosti:

4. Objasněte, k jakému účelu budou informace využity:

5. Požadovaná lhůta pro poskytnutí informací:

6. Vyplněný formulář zašlete elektronickou poštou na adresu: (kontaktní místo)

7. Přístup k informacím

Kontaktní místo není povinno požadované informace poskytnout. Smí tak učinit, pouze pokud má jistotu, že je žádost slučitelná s nařízením (EU) č. 376/2014 o hlášení událostí v civilním letectví. Žadatel zavazuje sebe a svou organizaci, že využití informací omezí výhradně na účely, které jsou popsány v bodě 4. Je třeba připomenout, že informace poskytnuté na základě této žádosti jsou zpřístupněny pouze pro účely letecké bezpečnosti, jak stanoví nařízení (EU) č. 376/2014, a nikoli k jiným účelům, jako je zejména určování viny či odpovědnosti nebo k obchodním účelům.

Bez písemného souhlasu kontaktního místa, jež informace poskytlo, je žadatel nesmí dále šířit.

Nesplnění této podmínky může vést k odmítnutí přístupu k dalším informacím z evropské centrální evidence a k případným sankcím.

8. Datum, místo a podpis:

⁽¹⁾ Úř. věst. L 122, 24.4.2014, s. 18.